

Н. Станевъ

Споменъ отъ славни времена

Надежда

Това, що ще разкажемъ, се случи преди 21 година. Бѣше въ началото на есенъта. Селянитѣ прибираха хранитѣ и се тъкмѣха за гроздоберъ. Народътъ бѣ веселъ и доволенъ, защото тогава и пари имаше, и плодородието бѣ изобилно. Всѣки имаше своя задоволна работа на нивата, на пазаря и въ работилницата.

Денътъ 30 септемврий 1912 година ще остане паметенъ. То бѣше ясенъ и топълъ, годенъ за полска работа. Селяни, търговци, занаятчии, зидари и домостроители, всички рано съ свирни и пѣсни започнаха работата си.

Изведнажъ, неочаквано, започнаха да звѣнятъ камбанитѣ по всички църкви въ царството. Хората спрѣха работата си, спогледаха се и се зачудиха, какво се е случило. Въ тоя мигъ отъ канцеларията на всѣка община кметоветѣ разпроводиша общински чиновници да разлепятъ по улицитѣ и мегданитѣ една важна заповѣдъ, написана съ едри черни букви. Въ сжщото време общинскитѣ глашатаи съ барабанъ на гърди, закрачиха пѣргаво и засмѣно, биятъ барабана, високо и проточено викатъ:

„По царска заповѣдъ свикватъ се всички запасни войници въ полковетъ си за тринедѣлно обучение“.